

ב"ה
עקיבא שצ'רנסקי
(המודיע יום א' צו)

סדר רבותי, סדר שיהיה פה!

גם אני כמו כל עם ישראל קיבלתי את משרת הגננות מלא-מלא בפתאומיות וללא התראה מספקת. רק לחשוב שהיום כל גן וגננת, מלמד או מורה עוברים קורסים על גבי קורסים לפני שהם מתחילים להתעסק עם עולם הילדים, ואנחנו ההורים ככה מקבלים אותם בלי שום שיעור מקדים... אבל זה כבר נושא לזמנים יותר רגועים...

מה שהיום באתי לעשות איתכם קוראים נאמנים זה לתת לכם מתנה מתוך ניסיון אישי של השבוע האחרון עם ילדי שיחיו.

אחרי יום-יומיים של סחרחורת משפחתית אחד סביב השני ברחבי הבית וסחרור נפשי עד כדי איבוד השפיות, ישבתי עם עצמי להבין מה שונה היומיום של הילדים כשהם מסודרים במוסדות הלימודים שלהם, לימי החופש. חיפשתי את מילת המפתח לשפיות הילדים, וגם... לשפיות ההורים. לאחר חיפוש קצר מצאתי את הנוסחה במילה אחת: סדר!

ילדים, לפעמים אפילו יותר ממבוגרים **אוהבים סדר יום!**

מתוך נקודת הנחה זו ישבתי והכנתי סדר יום שיתאים לכל שכבת הגילאים שבבית, כשתמהיל סדר היום מבוסס על שלוש נקודות יסודיות.

א. שיעניין את כל שכבת הגילאים (אני מדבר על בכור בגילאי ה-11 ועד אחיו הקטן בן שלוש וחצי, כשבתנוך אחים ואחיות בן פורת יוסף)

ב. שכל שיעור יהיה קצר, מגוון, ולא משעמם.

ג. הכי חשוב בכל הסיפור זה להביא למצב שאנחנו ההורים ננהל את הילדים. ילדים אוהבים שמנהלים אותם (גם אם בהתחלה הם עושים קולות 'על בכאילו' שאין להם כח... וגם עושים פרצופים חמוצים...) ונותנים להם הוראות מדויקות לסדר יום. כי ברגע שלא מנהלים אותם, הם מתחילים לנהל את ההורים. "אבא תביא לנו... תיקח לנו... תשחק איתנו..." "אמא, מתי אוכלים... מתי הולכים... מתי מציירים... נגמר לנו מה לעשות... משעמם לנו פה כבר..." "די. גמרנו. אבא ואמא מה עושים היום?... כל הקולות האלה באמצעות ניהול סדר יום נכון נעלמים ונכחדים לגמרי!

וזוהו סדר היום.

8:00 עד 8:30 התלבשות, סידור המיטות וסגירתם.

8:30 מתיישבים כולם סביב השולחן בסלון ועד 8:40 שותים כוס שוקו של בוקר עם בייסקוויטים

8:40 עד 9:00 תפילת שחרית ופרקי תהילים.

9:00 עד 9:20 לימודים על פסח כולל הלכות פסח.

9:20 עד 9:50 עבודות וציורים במחברת פסח סביב השיעור שנמסר היום, כשהגדולים מקבלים גם מבחן על השיעור, עם שם התלמיד. ציון. וכמובן חתימת הורים...

9:50 עד 10:00 התעמלות וריקודים.

10:00 עד 11:00 הפסקת ארוחת בוקר כולל עזרה בהכנת ארוחת הצהריים.

11:00 עד 11:20 חוזרים לסלון. ברכת המזון בשירה וזמרה. לאחר מכן מקצועות חול.

11:20 עד 11:40 לימודי העשרה, כשהמשפחה מתחלקת לשתי קבוצות. הגדולים 'מועשרים' בידע לפי הרמה שלהם והקטנים לפי הרמה שלהם.

11:40 עד 12:20 יצירות, תשבצים ותפזורות ו/או משחקי קופסא.

12:30 עד 12:45 מתקשרים לסבתות לפי תור לשמוע על פסח של הימים ההם לפני שנות דור.

12:45 עד 1:30 יציאה לשמש עם כדורי משחק ואופניים (כמובן בלי מתקנים בגינות ציבוריות)

1:40 ארוחת צהריים מזינה.

אחר הצהריים הילדים משחקים בחדווה במשחקים הרגילים שלהם כבכל יום.

מספר נקודות לציין: כמובן שהתוכנית לא כלל ברזל. היא נבנתה תוך כדי תנועה וגם נכון למחר היא תשתנה לפי העניין.

הקטנים לא חייבים להשתתף בכל רגע נתון. למשל, 'ברכת המזון' הם לא יודעים את כל הקטעים, אבל הם כן יודעים- עם משמעת טובה להישאר במקום למשך מספר רגעים גם אם הם כרגע לא משתתפים.

בשעת הסיפור ולימוד ההלכות צריך לזכור גם מהקטנים ומדי פעם לזרוק לכיוונם איזה משפט או שתיים מתמצתים על הסיפור וההלכות לפי רמת הבנתם.

להפעיל את הראש היהודי ולהיות נכונים בכל זמן למצוא את הגיוון העכשווי. והוא לא חסר. רק לדוגמה ביום שישי האחרון כחלק מהתוכנית הקטן והקטנה בבית הפכו לאבא ואמא של שבת. מה שהפך את התוכנית ואחר כך את ארוחת הצהריים שאחריה (שהייתה סעודת השבת...) לאטרקטיבית במיוחד.

התוכנית נבנית כך שבכל 'שיעור' יתייצב רק אחד מההורים. הדבר שמר על גיוון וריענון גם להורים וגם לילדים.

בתפילה שנזכרה במהרה לגאולת הגוף והנפש.

אכ"ר.